

НЕМИРНОТО ВРЕТЕНО

Хурчице съ кждри отъ свила,
писана, хурко, тънкуша,
много си мждра, красива,
но веднъжъ не ме послуша.

Две думи кротки не рече
на свойто чедо вретено,
отъ менъ да бѣга далече,
предъ менъ да бжде смирено.

Че това малко предаче,
че това чудо неуко,

цѣлъ день въ нозе ми подскача,
свилена прежда разсука.

Не съмъ азъ лудо чекръче,
не сж нозе ми предачи...

Мене ми баба заржча —
вълната да се не влачи.

Какъ ще я срещна, горката,
що ще ѝ думамъ, не зная...

Ахъ, дано баба познае,
че не е моя вината!...

Калина-Малина

ИЗЪ ДНЕВНИКА НА ДЖАВКО КЖСООПАШКОВЪ

КИНЕМАТОГРАФЪ

Днесъ Дана ми рече:

— Джавко, пригответи се. Ще
идемъ на кино.

Чувалъ бѣхъ за кино, ала не
бѣхъ ходилъ. Нѣкой бѣ ми каз-

валъ, че кучета въ кино никога
не пушатъ, та съ очи попитахъ:

— Дали ще ме пустнатъ съ
тебъ да влѣза, Дано? Доколкото
зная, кучета на кино не допу-
щатъ твърде.